

SLOUPNICKÝ

PELMEL

ROČNÍK 24 * **DUBEN 2022** * ČASOPIS OBCE SLOUPNICE

ZPRÁVY OBEČNÍHO ÚŘADU * ZÁKLADNÍ ŠKOLA
ROZHOVOR – OLA BOGDANOVÁ * ČERNÁ STEZKA * ZD SLOUPNICE

Milí čtenáři,

nepřipadá vám, že se poslední dobou nějak roztrhl pytel s různými předsevzetími, změnami stravování, životních stylů, popřípadě i partnerů, filosofí a podobně? Dříve se to tak nějak vázalo k novému roku a za tři neděle byl od toho pokoj. Teď se před tím člověk neschová. Kupříkladu otužilci. Ještě před pár lety to byla záliba několik zoufalců, které ukazovali v silvestrovských televizních novinách. Dnes se otužuje každý druhý. Byl jsem před měsícem na Mandlu a na hrázi to vypadalo skoro jako v červenci. A když budete v Praze chtít potkat nějaké herce či spíš herečky, rozhodně nechoďte do Národního divadla ani do kavárny Slávie, ale jděte k Vltavě. Budou tam a v plavkách. V covidových lockdownech se všichni naučili nový jazyk nebo zrekonstruovali dům (byt, zahradu, veterána...). Kolega v práci zhubnul přes dvacet kilo, protože přestal žrát a začal se hýbat. Teď neustále plní nějaké výzvy. Prý mu je dávají hodinky nebo telefon nebo co. Nerozumiím tomu. Dokonce moje žena si dnes přinesla cvičební plán s názvem „Březen – do kalhot nevlezem. Duben – v kalhotech budem!!!“ Čtvrtého, čtrnáctého a dvaadvacátého tam je 1 minutu boxujeme, opakujeme 4x. Doufám, že u toho nebudu muset být. Ale dvacátého třetího tu je 10x panák, do toho bych možná šel...

Taky mívám předsevzetí. Není to tak, že bych si nedokázal poručit, jen mám problém se poslechnout. Dlouhodobě po sobě například chci, abych častěji vytáhl kolo. Chtěl bych totiž ještě jednou vyšlápat na Grossglockner, posledně bylo špatné počasí. S letošními 60km moc natrénováno nemám. A taky bych měl začít cvičit kvůli zádkům, jíst víc zeleniny, naučit se anglicky, věnovat víc času dětem, věnovat víc času ženě, věnovat méně času telefonu, víc číst, víc psát, postavit garáž... Na tohle všechno mám zatím neprůstředné výmluvy.

Ale musím se pochlubit, jeden malý úspěch mám. K padesátinám jsem dostal svoji první kytaru. Krásnou. Novou. Levorukou. Levák jsem doma zatím sám, tady nebyla možná žádná výmluva. Tak jsem ji letos v březnu po dvou letech naladil. Návodů pro začátečníky je všude spousta, tvrdí tam, že to zvládne při troše píle každý, tak si brnkám.

Nejde mi to, prsty už mám tuhé a tlustý, nechtějí se správně ohýbat a mačkat jen to, co je třeba a nic okolo. D, E a A už mi docela jde, G mi trvá věčnost a o F se mi zatím ani nezdá. Přitom na pohled to vypadá tak jednoduše. A mají i tlustější prsty než já... No hlavně trpělivost. Držte mi palce a třeba jednou to Montgomery zahraju. V létě u táboráku. I když opečený špekáčky už asi dneska skoro nikdo nejí, co? **▼ JAN**

Z činnosti komise rady Obce Sloupnice – Sbor pro občanské záležitosti

V roce 2021 členky komise navštívily:

- ♦ 102 jubilantů v naší obci ve věku 70, 75, 80, 85 let a dále každý rok
- ♦ 4 manželské páry k výročí „Zlaté svatby“ – 50 let společného života
- ♦ 1 manželský pár, který slavil „Diamantovou svatbu“ – 60 let společného života

Komise nemá k dispozici všechna data svateb občanů obce Sloupnice. Prosíme, přihlaste se, pokud takové výročí budete mít. Rádi Vám uspořádáme obřad, nebo Vás navštívíme doma.

Telefon: 465 549 122.

▼ MILADA LIMBERSKÁ, PŘEDSEDKYNĚ SPOZ

Informace z evidence obyvatel k 31. 12. 2021

Obec Sloupnice měla v závěru roku 1 715 trvale hlášených občanů.

- ♦ 60 osob se přistěhovalo
- ♦ 26 osob se odstěhovalo
- ♦ 22 dětí se narodilo
- ♦ 34 osob zemřelo

CZECHPOINT

Služba CZECHPOINT je poskytována v kanceláři matriky na obecním úřadě ve Sloupnici.

Tuto službu nevykonává Česká pošta.

Taktéž ověřování podpisů a listin vykonává matrika obecního úřadu.

Uzavírka silnice

Až do 8. června 2022 bude uzavřená silnice II/360 z Němčic do Litomyšle kvůli opravě mostu v Němčicích a úseku silnice od příjezdu do Litomyšle ke křižovatce u prodejny Mountfield.

Jednáme o budoucnosti domova pro seniory

V minulém čísle jsme vás informovali o další budoucnosti našeho domova pro seniory. V současné době je to nejtvrďší oříšek, který musí zastupitelstvo vyřešit. V únoru proběhlo jednání s majiteli budovy ohledně možného převodu na obec. Kongregace souhlasí s prodejem zadního traktu obci za cenu stanovenou soudním znalcem (2 540 000 Kč). Jedná se o první krok, který by obec měla udělat pro další provozování sociálních služeb v obci. Vzhledem ke špatnému stavu zadní budovy by připadalo v úvahu její zbourání a postavení nového zařízení na stejných základech. Již byl osloven projektant, který je ochoten vypracovat projekt na výstavbu nové budovy. Problém je ovšem ve financování stavby. Pokud by investorem byla obec, bylo by jednodušší získat dotace. Pro letošní rok je možné získat dotace na nákup, rekonstrukce či výstavbu objektů, které vytvoří podmínky pro kvalitní poskytování sociálních služeb, nebo na zkvalitnění materiálně technické základny stávajících služeb. Nabízí se dotace od 2 do 150 milionů korun s výší podpory 85–100 % uznatelných nákladů. Představitelé obce se v průběhu dubna setkali se zástupci Pardubického kraje a ministerstva práce a sociálních věcí s cílem získat více informací o krajské strategii v poskytování sociálních služeb a o možnostech získání dotace.

Nabízí se několik možností:

- ♦ získat do svého majetku zadní trakt, ve kterém by bylo ubytováno pro 25–30 klientů z řad místních občanů, a hlavní budovu ponechat stávajícímu majiteli,
- ♦ ve spolupráci s majitelem budovy získat dotaci na úpravu části hlavní budovy na domov se zvláštním režimem,
- ♦ získat do vlastnictví obci i hlavní budovu, která by se upravila na dům s pečovatelskou službou, zadní trakt by byl využit na domov se zvláštním režimem.

Netvrdím, že jde o finální výčet řešení. Může se na základě jednání s představiteli poskytovatele dotace a s představiteli kraje najít další řešení, ale v každém případě to bude obec do budoucna stát spoustu financí jak při stavbě a rekonstrukci domova, tak při jeho následném provozování.

Moudřejší budeme po jednání s výše jmenovanými představiteli ministerstva a kraje. Zastupitelstvo čeká nelehké rozhodnutí, co se sociálními službami v obci do budoucna. Jedna z otázek zní, zda je nutné, aby obec tyto služby i nadále provozovala a věnovala ze svého rozpočtu nemalou částku na jejich provoz? Domnívám se, že provozování těchto služeb je úkolem státu. Obce podobného typu jako je naše, provozování takového zařízení svazuje a zabraňuje jim investovat do jiných aktivit.

Kladnou stránkou pro zachování domova v obci je možnost přednostního umístění našich obyvatel do domova a zohlednit musíme i to, že domov zaměstnává cca 70 pracovníků, ze kterých má obec příjem v podobě daní z příjmů. Značná část zaměstnanců je přitom ze Sloupnice.

Další nemilá věc, která obec v této souvislosti postihla, je rezignace stávajícího ředitele na funkci k 30. červnu letošního roku. Rozhodlo o vypsání výběrového řízení na post ředitele Domova pro seniory ve Sloupnici. Uchazeči se mohou hlásit do 29. dubna, nástup nového ředitele je k 1. září 2022.

Pomoc pro uprchlíky z Ukrajiny

Již téměř dva měsíce žijeme v době, ve které jsme si nepředstavovali, že žít budeme. Agresor, který napadl Ukrajinu, donutil část jejích obyvatel opustit svou zemi a hledat bezpečí v sousedních i vzdálenějších státech. Naše republika také přijala nešťastníky z postižené země a snaží se jim poskytnout podmínky pro slušné žití. Rovněž do naší obce se přistěhovalo několik rodin. Někteří

majitelé dali pro uprchlíky k dispozici své nemovitosti, které užívají pouze na rekreaci, jiní občané poskytli část svých prostor, které užívají minimálně, nebo se uskrovnili a bydlení sdílejí dohromady. Obec bohužel oficiálně neví, kde a kolik ukrajinských občanů je ve Sloupnici ubytováno. Není povinností ubytovaných, ani těch, kteří jim poskytnou azyl, aby se na obecním úřadu přihlásili. Přesto bych je chtěl požádat, aby tak učinili. Ne z důvodu vedení evidence, ale z hlediska možné pomoci a podání informace. Je možné se také obrátit na Městský úřad v Litomyšli, kde jim příslušní pracovníci poskytnou podrobnější informace. Kontakt na pracovnice je uveden v tomto článku níže.

Materiální pomoc je zajištěna v bývalé LDN Litomyšli (vila KLÁRA), kde každý pátek od 16 do 18 hodin si mohou uprchlíci zdarma vyzvednout věci, které potřebují k bydlení – nádobí, peřiny, povlečení, ručníky, osušky, elektroniku, nábytek, věci do domácnosti, potřeby pro děti (kočárky, hračky, hry, psací potřeby apod.). Každý pátek v uvedenou dobu se přijímají věci od dárců. Další materiální pomoc (léky, hygienické potřeby, potraviny, školní potřeby, oblečení) je možno čerpat **v Litomyšli ve Farní charitě v budově Lidového domu, Bělídla 392**. Příjem materiálové výpomoci je každý pracovní den od 9 do 17 hodin a výdej pro uprchlíky rovněž v každý pracovní den od 9 do 15 hodin. Podrobnější informace je možné získat u paní **Olgý Radimecké** na mobilu **737 941 829** a **Petry Benešové** na mobilu **607 605 720**.

Ubytování ve Sloupnici nabízejí sousedskou výpomoc v domácnosti za 120 Kč/ /hodinu. Jde jim o to, aby nebyli závislí pouze na sociálních dávkách.

Červený kříž ve Sloupnici a Římskokatolická farnost uspořádala pro uprchlíky materiální sbírku. Výsledek sbírky byl doručen na charitu a centrum ČČK v Ústí nad Orlicí. Organizátorům a všem, kteří do sbírek přispěli, patří velký dík.

Různé

- ♦ Od 12. června 2022 bude veřejnou autobusovou dopravu pro Pardubický kraj na dalších deset let zajišťovat společnost BusLine Pardubicko, s.r.o. Z toho důvodu podal výpověď z ubytovacích prostor nad restaurací U Labutě dosavadní přepravce ČSAD Ústí nad Orlicí, a.s. Vzápětí nový dopravce požádal o pronájem zmíněných prostor. Zastupitelstvo pověřilo starostu jednat s novým dopravcem o výši nájemného. Jednou z možností je úhrada nájemného na několik let dopředu a získané finance použít na zateplení budovy. O výsledku jednání vás budeme informovat. S příchodem nového dopravce se drobně změní i názvy některých zastávek v obci.
- ♦ Zastupitelstvo schválilo smlouvu s Pardubickým krajem o poskytnutí finančního příspěvku na provoz Domova pro seniory ve Sloupnici. V době, kdy byla smlouva schválena Zastupitelstvem Pardubického kraje, nebyl ještě schválen státní rozpočet, a proto jsou finance schváleny jako záloha ve výši 40 % ročního požadavku. Záloha činí 7 404 400 Kč. Podle informací pana ředitele DPS by celková poskytnutá výše finanční podpory měla na provoz domova stačit, pokud nedojde k nepředvídatelným výdajům. Jedná se hlavně o energie.
- ♦ Zastupitelstvo schválilo poskytnutí finančního příspěvku ve výši 5 000 Kč Mobilní hospicové péči Bílá holubice Dolní Újezd, která provozuje domácí hospic.
- ♦ Deset tisíc korun bylo schváleno pro Městskou knihovnu v Ústí nad Orlicí, která pro nás zajišťuje výměnný fond knížek. Letos by se měla znovu zprovoznit činnost knihovny v obci, takže by měly být služby, které nám městská knihovna poskytuje, zase aktuální.

♦ JOSEF ŠKEŘÍK, STAROSTA OBCE

Lyžařský výcvik Základní školy Sloupnice 6.—11. února 2022

Jeseníky (Rapotín, Velké Losiny, Loučná nad Desnou,
Kouty nad Desnou)

Lyžařského kurzu se v letošním roce zúčastnilo celkem 28 žáků druhého stupně naší školy. 9 žáků bylo ze sedmé třídy, pro kterou je lyžařský kurz určen. Ostatní se pak přihlásili z jiných tříd. 14 žáků ze zúčastněných využilo možnosti zapůjčit si část nebo celou lyžařskou, popř. snowboardovou výzbroj ze školy za částku 250 Kč za celý týden. Lyžařská výzbroj je k dispozici i veřejnosti nebo žákům, kteří již vyšli z naší školy a nemají vlastní výzbroj na lyžařské kurzy na středních školách.

Ubytování: Jako každý rok jsme byli ubytováni v rekreačním zařízení Losinka v Rapotíně u Velkých Losin v pokojích po čtyřech až sedmi žácích. Stravování probíhalo ve vedlejší budově. Snídali jsme formou švédských stolů, takže každý mohl posnídat podle své chuti. Na oběd jsme chodili podle místa lyžařského výcviku. Dvakrát do rekreačního zařízení Oáza u sjezdovky v Loučné nad Desnou, dvakrát do ubytovacího zařízení Losinka, kde nám v pátek na naše přání udělali již tradičně smažený sýr s hranolky, a jednou v restauraci v Koutech nad Desnou.

Doprava: Do ubytovacího zařízení nás dovezl autobus. Odtud do lyžařského střediska v Loučné nad Desnou a Koutech nad Desnou byl pak domluven každé ráno autobus, který nás odpoledne odvezl zase zpět. Dopravu ze Sloupnice na lyžařský kurz a zpět hradili žáci a dopravu z ubytování na sjezdovky a zpět ve výši 17 799 Kč žákům uhradila škola.

Lyžování a snowboarding: Rozdělení jsme byli celkem do tří družstev. Snowboardistům se věnoval instruktor Václav Sychra, kterému pomáhal externí instruktor. Družstva lyžařů pak prováděla praktický výcvik pod vedením Martiny Králíkové a Jiřího Lorence. V pondělí a úterý dopoledne i odpoledne jsme se učili lyžařským dovednostem. Ve středu jsme lyžovali pouze dopoledne. Odpoledne jsme pak vyrazili do termálních lázní ve Velkých Losinách, abychom si od lyžování pořádně odpočali. Ve čtvrtek nás čekal dlouhý den v Koutech nad Desnou, kde jsme procvičili získané dovednosti na dlouhých a poměrně prudkých sjezdovkách. Nejlepší lyžaři a snowboardisté tam najezdili za jeden den více než 50 km. V pátek se všichni zúčastnili závodů, kde si žáci dle kategorií (snowboard chlapci a dívky a lyže chlapci a dívky) projeli na čas slalomovou trať a po závěrečném obědě jsme nejlepším závodníkům rozdělili tři sady medailí a předali ceny a diplomy (viz foto). Každý večer jsme také praxi získanou během dne doplňovali teoretickými a video přednáškami ohledně lyžařské a snowboardové výzbroje, mazání lyží, oblasti Jeseníků a jejich zajímavostí, zdravotvědy, nebezpečí hor a pravidel chování na sjezdovce.

Závěr: Lyžařský kurz vyšel podle očekávání. Sněhové podmínky v Jeseníkách byly naprosto uspokojující, a proto jsme se lyžování mohli věnovat každý den. Na své si díky tomu přišli jak začátečníci, kteří mohli využívat celou upravenou sjezdovku, tak pokročilí, kteří své dovednosti mohli otestovat třeba i v hlubokém sněhu nebo na mírných muldách. Z hlediska zdravotního se kurz vydařil také. Nebylo evidováno žádné zranění ani nemoc. Za veškerou práci patří dík všem instruktorům. Žáci získali nové sportovní dovednosti a užili si týden v kolektivu bez rodičů, přičemž pro některé to bylo úplně poprvé.

ZA INSTRUKTORY MGR. JIŘÍ LORENC, VEDOUČÍ LYŽAŘSKÉHO KURZU

↑ Na zámku Velké Losiny

↑ Vítězové závodu na lyžích a na snowboardu
Zdeněk Vondra, Hana Sychrová, Lucie Jůvová,
Pavel Bělovský

Vyúčtování LVVZ vleky, ubytování, strava, doprava a bazén

Ubytování, strava	2 610 Kč
Doprava Sloupnice–Rapotín	519 Kč
Skípas Loučná nad Desnou – 3,5 dne	660 Kč
Skípas Kouty nad Desnou – 1 den	570 Kč
Lázně	298 Kč

CELKEM ..... 4 657 Kč

Lyžák jsem si moc užila. První dva dny mě síce všechno bolelo, ale pak už jsem si na to zvykla. Na lyžích jsem stála podruhé v životě, ale myslím, že jsem se to dokázala dobře naučit. Nejvíce jsem si užila středu, kdy jsme šli do termálů ve Velkých Losinách. Byla tam krásně teplá voda a po těch dnech na lyžích jsem si tam dost odpočinula. Všechno to hrozně rychle uteklo. Ve čtvrtek, kdy už jsem se na lyžích docela naučila, už byl předposlední den a v pátek se jelo domů. Příští rok bych určitě chtěla jet na lyžák znovu.

Žákyně 8. třídy

Na lyžák jsme odjížděli už v neděli a hned v pondělí ráno jsme vyjeli lyžovat. Myslím, že to byl nejlepší lyžák, který jsem kdy zažila. Měli jsme plně nabitý a zábavný program. Hodně jsme si zalyžovali a dokonce i ve středu zaplavali. Zažili jsme hodně zábavy a jen tak na něj nezapomeneme.

Žákyně 9. třídy

Střílí do obyčejných lidí!

Paní **OLA BOGDANOVÁ** pochází z kyjevské oblasti, konkrétně z města Vyšneve. Z Ukrajiny uprchla společně se svou maminkou a dvěma dcerami (13 a 17 let). Osud je zavál až do Sloupnice, kde našly dočasné útočiště. Paní Olga byla tak laskavá, že se rozhodla poskytnout rozhovor a otevřeně promluvit o všech hrůzách války, které si nikdo z nás nedokáže představit. Velice jí děkuji za odvalu, s jakou odpovídala na všechny otázky. Pro naši společnost je to důležité svědectví o válečných zločinech, které nesmí být nikdy zapomenuty...

→ Kde Vás zasáhla zpráva o invazi Ruska a jaká byla Vaše bezprostřední reakce?

Jako každý všední den jsem měla nařízený budík na 6:00. V ten den, byl to čtvrtek 24. 2., mě ale vzbudil hrozný hluk, podívala jsem se na mobil, bylo 5:00. Byla jsem zmatená, nevěděla jsem, co se děje. V 5:02 mi volala kamarádka, která bydlela o 20 km dál, že všechno kolem vybuchuje a hoří. Plakala a křičela, že začala válka. Ale já jsem byla rozespálá a nevěřila jsem jí. Otevřela jsem okno a v dálce jsem viděla výbuchy. Nejhorší byl ten rachot. Bydlíme kousek od letiště a nádraží, jsem zvyklá na hluk, nereaguji na to. Ale tohle bylo nepopsatelné, něco šíleného.

→ Co jste dělala potom?

Začala hrozná panika, běhala jsem od okna k oknu, volala jsem mamince, každému, kdo bydlel v okolí: „Vstávejte, je válka!“ Chtěla jsem je varovat, aby stihli utéct, schovat se. V centru Kyjeva to začalo o 15 minut později. Na internetu v tu chvíli samozřejmě ještě žádné zprávy nebyly. Nikdo nevěděl, co má dělat.

→ Kdy jste se rozhodla, že opustíte domov a odjedete do bezpečí?

Byla jsem zaskočená a v první chvíli jsem nechtěla odejít. Máme kočku a psa, kam bych je dala? Rozednilo se, a tak jsem mohla vidět, jak těsně nad naším domem proletěla stíhačka. Začala jsem mít velký strach. Můj bratr tedy poprosil kamaráda, aby mě,

moji maminku a dcery odvezl do bezpečí. Tatínek, kterému je 66 let, za žádnou cenu nechtěl odejít, měl strach, že když opustíme byt, vyrabují ho, o všechno přijdeme. Taky nechtěl opustit zvířata. Do večera jsme se ho snažili přesvědčit, ale neúspěšně. Pořád opakoval: „Nikam nejedu, nikam nejedu.“ Nemohli jsme déle čekat, všude se tvořili dlouhé kolony, nebylo možné natankovat.

→ Můžete nám popsat, jak tento rychlý odjezd probíhal?

Celý den čekal kamarád na benzínce, aby načepoval a mohl nás odvézt. Skoro nic jsme si s sebou nevezli, sbalila jsem jen nejdůležitější doklady. Mysleli jsme, že zůstaneme na Ukrajině. Chtěli jsme se schovat v domě švagrové, která bydlí ve městě Vinnyca, 300 km od Kyjeva, myslela jsem si, že tam bude bezpečno. Kamarád nás přepravoval nákladním vozem, dcery musely být v nákladním prostoru, i když se to nesmí. Tak jsem tam naskládala matrace, aby jim bylo teplo a aby neviděly, co se kolem děje. Jen slyšely výbuchy.

→ Co jste z předního sedadla pozorovala Vy?

Bylo to děsivé, nikdy jsem nic podobného neviděla, tanky znám jen z televize. Jak jsme jeli, viděli jsme několik kilometrů dlouhé kolony bojové techniky, po nebi přelítávalo množství vojenských letadel... Výjezd z Kyjeva byl uzavřen. Všude byly dlouhé zácpy. Byl to nepopsatelný chaos.

→ Kdy jste dorazili ke švagrové do Vinnyci?

Ke švagrové jsme dorazili 25. 2. asi v 5:00 ráno, přijela ještě jedna rodina, bratrův kamarád s manželkou a tříměsíčním miminkem. Ale nedaleko nich je také letiště a sklady s technikou, které začaly vybuchovat. Bratr se lekl a všechny nás poslal pryč.

→ Takže Vaše dobrodružná cesta pokračovala dál...

Ano, měli jsme tři auta a chtěli jsme se co nejrychleji dostat přes hranice, ale po cestě se nám dvě auta rozbila, proto jedním autem jela moje mladší dcera, švagrová s dvěma dětmi (12 a 5 let) a její kamarádka s tříměsíčním miminkem. Já, moje starší dcera a maminka jsme šly pěšky. Asi za 12 hodin se nám podařilo přejít hranici a dostat se do Rumunska.

→ V Rumunsku se Vás někdo ujal a pomohl Vám?

Ano, ujal se nás místní pastor a charitativní organizace. Konečně jsme se mohly vyspat a odpočinout si. Bohužel z dlouhého čekání s dítětem v náručí naše společnost dostala zánět prsu a měla vysoké horečky. V Rumunsku nám moc pomohli, kamarádku odvezli do nemocnice a miminku pořídili kojeneckou stravu. Vše fungovalo, i když jsme si vzájemně vůbec nerozuměli.

→ V Rumunsku Vaše putování ale neskončilo...

Ne, potom, co byla kamarádka s miminkem schopná pokračovat, jsme se vydali do Polska, kde bydlí bratr švagrové. Ubytoval nás ve své restauraci. Bohužel nás tam ale bylo 10 a nemohli jsme se tam vejít. Nechtěli

jsme být nikomu na obtíž, a tak jsem se s dcerami a maminkou vydala 12. 3. do Čech, kde jsem v minulosti pracovala, takže jsem se dorozuměla snáz než v Polsku.

→ Jak jste se dostaly do Sloupnice?

Asi tři dny jsme bydlely u kamarádů ve Vysokém Mýtě. Před třemi lety jsem pracovala ve Dvořísku ve firmě Autoneum. Zjistila jsem, že kolegyně, se kterou jsme pracovaly, bydlí ve Sloupnici, a tak jsme se dostaly sem.

→ V Kyjevě zůstal Váš tatínek, bratr a další členové rodiny. Máte od nich nějaké zprávy? Jste v kontaktu?

Ano, v kontaktu jsme, i když první dny války nefungoval internet, nefungovala ukrajinská čísla. Tatínek se dlouho neozýval, protože museli být schovaní v krytu, resp. ve sklepech, protože město nemá protiválečné kryty. Nikdo si nikdy nepomyslel, že by v současnosti mohla být válka. Můj bratr bojuje v těžké oblasti, byl zařazen do speciální roty, ze které zbyla jen čtvrtina. Od 24. 2. neviděl svou rodinu, má roční dcerku. Každý den vstávám a netrpělivě čekám, až mi bratr pošle O.K., nebo +. To znamená, že je živý. Nic jiného nemůže psát, aby neohrozil svůj pluk. Naposledy poslal + před 26 hodinami.

→ Musí být ohromně těžké stát se ze dne na den vojáčkem a bojovat ve válce...

Ano, položila jsem bratrovi otázku: „V životě jsi nezabil člověka, jak můžeš bojovat ve válce? Jak to zvládneš?“ Řekl mi: „To, co jsem viděl, kolik mrtvých těl malých dětí jsme odvezli... Říkám ti, já můžu.“

→ **Vím, že je těžké o tom mluvit, ale mohla byste zkusit popsat, co prožíváte, když se k Vám dostávají tyto hrůznosti?**

Je to psychicky obrovsky náročné. Nevíme, co se na Ukrajině právě teď děje, kdy se vrátíme, nevíme, jestli náš domov bude ještě existovat. Neustále se musíme vyrovnávat se smrtí. Co mám říct svým dcerám? Jak s nimi o tom mám mluvit? Každý den dostáváte informace, že byl zabit ten a ten, ta a ta... Jsou to moji známí... Ke zbytku světa se dostávají informace přes internet. Ale realita je mnohem horší. Rota mého bratra byla i v Buči. Všude byli mrtví civilisté. Nacházeli tam zlomená a zoufalá děti. To, co ruští vojáci dělají s dvanáctiletými, třináctiletými děvčaty, to nejde vymazat, na to nejde zapomenout. Každý doufal, že to bude vojenská válka s pravidly, budou bombardovat strategické cíle, letiště, techniku. Ale oni střílí do obyčejných lidí!

Takových příběhů je mnoho. Mám kamarádku Natašu, která odmítla odejít, nechtěla opustit manžela. Prosila jsem jí, aby utekla, protože má dítě. První dny války neodjela, a tak se stalo, že potom už nebylo možné Kyjev opustit. Schovávala se v krytu, kde se poznala s dalšími ženami. Později se vytvořil koridor, aby civilisté mohli být připravenými autobusy převezeny do bezpečí. Když fronta přecházela přes rozbombardovaný most, ruští vojáci najednou začali střílet doprostřed toho průvodu žen a dětí. Nataše se otočila a viděla, jak žena za ní spolu s osmnáctiletou dcerou padá k zemi. Vzadu byl jejich manžel, který se k nim rozběhl, ale vojáci ho zmlátili a řekli, že jestli se nezařadí do fronty, budou střílet dál. A tak tam ty mrtvolky ostatní překračovali... Hrozně těžko se mi o tom mluví.

→ **Co si myslíte o tom, jak na válku reaguje zbytek světa? Jak se k tomu staví NATO?**

Kdyby se do toho všeho zapojilo NATO, rozpoutala by se světová válka, to nikdo z nás nechce. Dělají všechno, co v tuto chvíli můžou. Překvapilo mě, že nám chtěl každý pomoci. Byly jsme unavení, několik dní jsme nespali, toužili jsme po odpočinku, nevěděli jsme, co máme dělat... A tak jsme asi ani nedokázali projevovat takovou vděčnost za pomoc, která přicházela. Teď je to lepší, ale na začátku to bylo psychicky velice

náročné. Tady ve Sloupnici máte moc dobré lidi. Nečekala jsem, že každý nám tady tak ochotně pomůže, že nám přivezete tolik věcí, nábytek, oblečení, jídlo. Pan starosta nám přivezl uhlí, ani jsem nevěděla, kde si ho můžu koupit. Stydím se, protože nejsem nemocná, mám ruce a nohy, je mnoho lidí, kteří jsou na tom hůř než my...

→ **Zaznamenala jste od začátku války i nějaké negativní poznámky?**

Ne, já osobně jsem se setkala jen se vstřícnou pomocí. Ale často se na internetu objevují dezinformace a někteří lidé slepě věří ruské propagandě. Ale Ukrajina nikomu nevrhla do země, nezabíjí děti a nezásilňuje ženy. Dobře, chtějí naše území, tak mají vést válku za stolem. Vždyť přece neexistuje nějaká lepší a horší národnost, všichni jsme stejní. V každé zemi se najdou dobří i špatní lidé. Často se na internetu objevují názory, že to není pravda. Ale já věřím tomu, co jsem na vlastní oči viděla, co mi popisuje bratr, kamarádi. Nikomu bych to nepřála...

→ **Celý svět obdivuje, jak neuvěřitelně odvážný Váš národ je. Odkud taková síla a odhodlání pramení?**

Jsem na Ukrajinu hrdá. Já tady mám teplíčko a je mi tu dobře, ale naši muži umírají, aby zachránili naši zem. Myslím, že statečnost je takový náš rys. Kyjev už jednou z popela povstal, a tak věřím, že zase všechno bude dobré.

→ **Myslíte si, že je možné v téhle šílené době najít nějaké pozitivum?**

Všichni věříme, že dobro nakonec zvítězí nad zlem. Do této chvíle o našem národu nikdo nic nevěděl, teď zná Ukrajinu celý svět. Když jsem utíkala, všude visely ukrajinské vlajky, byla jsem šťastná, jak se nám všichni snaží pomoci. Na hranicích všichni moc plakali, byli jsme unavení a vyčerpaní, rozzlobení, ale dobrovolníci se chovali tak hezky, byli tak trpěliví... Za celý život jsem nepotkala tolik dobrých lidí jako za tak krátkou dobu na útěku. Za to jsem velice vděčná a všem děkuji.

TEŠ

Vesničkou cestou necestou

Horní konec Sloupnice rozhodně znáte lépe než já. No, málokdo z Vás si při své cestě uvědomí, kudy možná kráčí.

Před časem se dostalo do módy hledání a popisování starých cest a stezek. Pokud dáte na řeč starých pověstí a zápisů v kronikách, tak vám bude jistě leckdo závidět, kudy všady chodíte na špacír. Posuďte sami.

V roce 1882 se dostala do ruky mnohým čtenářům útlá knížečka od českořebovského kantora **Jana Tykače: České povídky**. Mnohým proto, že toto dílo bylo úředně „schváleno knihovnám školním.“ V jedné z těchto povídek s názvem **Černá stezka**, popisuje vypravěčka Verunka stojíc na cestě, kterou Třebovští nazývají „Příčnicí“ a Kozlovští ji říkají „Slepá cesta“, zas vzdálenější ji jmenují „**Černou stezkou**“, setkání s pohádkovým stařečkem který jí pravil:

„Tuhleta cesta jmenuje se od pradávna **Černá stezka**. Vede po této Hřívě z Brna až ke Hradci. Cestou která vedla pouhým lesem se mohl vydat ten kdo ji znal mimo hlavní trasu. U vsi Geiru blíže Svitav, pak mimo Mönndrik a podle posledního Kozlovského stavení ke Zhořskému kříž. Tuďy jde směrem ke Sloupnici, (Horní) u Chocně pak vede přes řeku. Používali ji prý ti, co se chtěli vyhnout mýtu a poplatkům na cestách hlavních.“

Tuto, (zde zkrácenou) zmínku poněkud rozvedl a použil ve své pozdější práci **Zdeněk Nejedlý** v roce 1903.

Další popis najdeme v **Pamětní knize obce SLOUPNICE od kronikáře Václava Holásk**a z roku 1907.

„Všechny cesty bývaly neschůdné a nesjízdné poněvadž se o ně nevedla žádná péče a jen málo kdy se opravovaly. Zmínku zasluhuje takzvaná „**černá stezka**“ používaná již v desátém století. Byla to pobočná cesta Trstenické stezky, vedla od Svitav přes Zhoř, Sloupnici, Džbánov k Chocni do Hradce. Sloužila nejvíce pašerákům, kteří nechtěli platit zemské clo v celní ohradě na Hrutově u dnešních Benátek. Dnešní cesta zvaná „zlodějská“ v lesích malostranských připomíná nám doposud někdejší její účel. Směr její jest, dosud patrný, ze Šuráňkova kopce až k cestě, ze silnice ku Džbánovu vedoucí. Od zlodějské cesty se částečně odchyluje.“

Jiným vzácným pramenem pro nás bude **Kronika obce H. Sloupnice kronikáře Františka Vanického** z roku 1926.

„Po stezkách těchto bral se všechen obchod mezi přátelskými zeměmi i dalekou cizinou. K nám dovážena tudy hlavně sůl, chléb, zbraně a látky; vyváženy byly ryby, kožešiny, med, dobytek a dříví. K dopravě užíváno bylo zprvu soumarů, později též vozů. Nejužívanější takovou stežkou v naší krajině byla ztezka Trstěnická. Její směr není přesně znám; vedla od Litomyšle k Vys. Mýtu. Obce naší se nedotýkala. Za to děje se v dějinách zmínka o jiné stezce, zvané „Černá“, která vedla od Zhoře k Horní Sloupnici, lesy malostranskými ke Džbánovu, Chocni a k Hradci Králové. Používali jí hlavně pašeři, kteří se vyhýbali zemské bráně, aby nemuseli platit clo ze svého zboží. Václav Holásek v kronice Dol. Sloupnice zmiňuje se o stezce „Zlodějské“, která vedla prý přes Šuráňkův kopec, lesy malostranskými k silnici Litomyšl–Hrádek–Ústí nad Orlicí. Jest v těchto místech ještě dosti patrno, další její směr se však ztrácí. Vzniku a počátku jejího Holásek neudává; nám napadá myšlenka, není-li stezka „Zlodějská“ jiným pojmenováním pro stezku Černou.“

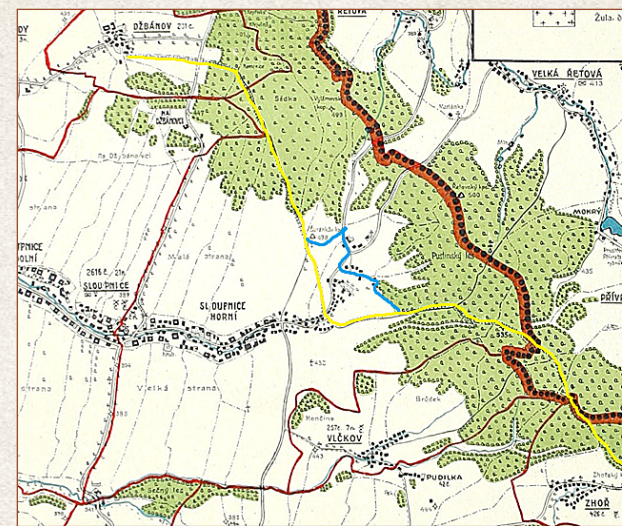
Nejzajímavějším je článek z roku 1922, kterým přispěl do sešitku **Od trstěnické stezky Josef Chleboun (Černá stezka. Od Kozlova k Chocni.)**

Od Kozlova vedoucí vozová cesta nad lázně zvané „Hory“, přetíná silnici litomyšlsko-českotřebovskou nad zhořským hřbitovem tam, kde se sklání silnice k Čes. Třebové. Potom jde cestou zvanou „Hraničkami“ k Sloupnici do Kubátova lesa, odtud stezkou do lesa Lustykova a dále mezi lesem Severovým vozovou cestou přes cestu zvanou „Vyvažadla“. Tam přechod není znatelný. Potom jde lesem Sedláčkovým a Veselého a vyjde mezi les Michlův a Vedralského proti konci Horní Sloupnice, zvaném „Vesnička“, k Michlově chalupě. Odtud cestou k Radimeckému studni, dále nynější silnicí sloupnicko-řetovskou k chalupě Houdkově. Odtud steznicem do kopce „Šuráňkova“ ke kříži „Šuráňkovu“, dále lesy sloupenskými „Malostranskými“ vozovou cestou zvanou „Bořiny“, k pazderně ve Džbánově, steznicem vedle Džbánova ke statku Veselého ve Džbánově, kde přejde na vozovou cestu a za Džbánovem přetne cestu zvanou „Voděraďská draha“. Jde do háje Janeckého (obec voděraďská) a dále tak zvanými „Doly“. Asi v polou voděraďských „Dolů“ jde na vozovou cestu k pazderce u Sv. Jiří. Potom přejde steznicem přes „Draha“ kolem Sv. Jiří, poté okolo lesa ke kříži (obec Loučky). Kolem Louček lesem na silnici vedoucí k Chocni a na to steznicem „Hlubokou cestou“ přes pole lhotecká opět na silnici, dále polní cestou na steznicem vedoucí k „Pelinám“ k nějaké snad chodbě či díře a odtud Pelinami k zámku Choceňskému.

Tento směr naznačil podepsanému p. Jan Šplíchal, soukromník, rodák džbánovský, bydlící ve Sloupnici, dobrý znatel zdejších lesů. Sám osobně celým směrem přešel a styky s hajnými a jinými starými osobami o jejím směru byl utvrzen. Cesty té dosud se skoro celé používá. Lesy kol ní ovšem většinou vykáčeny.

V roce 1924 naše cesta dokonce povýší, je zakreslena na mapě **POLITICKÉHO OKRESU LITOMYŠLSKÉHO**, coby **TRSTENICKÁ STEZKA** (dle. Tomíčka). Tuto mapu „schválenou pro školy“ možná vidělo dost očí. Jde o školní nástěnné provedení.

FOTO: Regionální muzeum v Litomyšli, sbírka kartografie, inv. č. 23B-19. Na výřezu z mapy je cesta značena žlutě. (Pozn. red.: Výše uvedeným popisům „Černé stezky“ odpovídá spíše modře značená část v mapě). Jak vidno, používá odlišnou trasu od jiných popisů, snad proto, že je posuzována jako pro pěší či se soumarem?

JEŠTĚ PRO ZAJÍMAVOST: Obecní úřad v Dolní Sloupnici zaslal v roce 1940 Jiráskovu okresnímu osvětovému sboru v Litomyšli na jeho žádost soupis místních jmen a pomístních názvů.

12. Zlodějská cesta přes lesy, dnes jsou po ní jen zbytky, pověst praví, že jí užíval i pověstný lupič Babinský.

V téže věci uvádí soupis z Horní Sloupnice:

Z části obce zvané Vesnička vede přes Šuránku kopec, tzv. Džbánovská oštěc, tj. veřejná cesta, spojující Sloupnici s obcí Džbánovem. Les, jímž cesta vede, nazývá se Bořiny. Dle staré pověsti byl v tomto lese na tzv. Zlodějské oštěci, která byla tajnou cestou pašeráků, kudy se převáželo zboží z Moravy do Čech, zajat bratrský biskup Jan Augusta.

Děkuji panu Josefu Holubovi, znalci místní situace, za určení polohy MICHLOVY CHALUPY (ve Vesničce dnes už nestojící stavení pana Bartoně, řečeného Bartoníček, č. 131 – byla to poslední chalupa za rybníčkem). Regionálnímu Muzeu Litomyšl děkuji za foto mapy a děkuji i všem, kdo mě vedli.

Pokud Vás povídání o cestách zajímá, tak doporučuji práci pana Krameniče „PO ČERNÉ STEZCE“, která vycházela na pokračování v letech 1998–99 v Choceňském zpravodaji.

PEČLIVĚ OPSAL, PRAVOPIS PONECHAL **PEPEK ZAVŘEL**

Z historie stolního tenisu ve Sloupnici

LADISLAV
CHLEBOUN

Poslední příspěvek v PELMELU byl zaměřen na mistrovské soutěže ročníku 1973–4. Hráči oddílu se v této sezóně aktivně účastnili různých turnajů pořádaných v blízkém okolí, ale i turnajů v rámci celé tehdejší ČSSR. Doslovná citace z klubové kroniky je opět značena uvozovkami a odlišena typem písma – kurzívou.

ŽAKOVSKÉ TURNAJE – SEZÓNA 1973–74

„Turnaj žáků Sudslava 22. 9. 73

Turnaje se zúčastnilo celkem 16 mladších a 12 starších žáků. V kategorii mladších získal Ladislav Chleboun druhé místo za Bauerem z Ústí. Milan Doubrava skončil na 5.–8. místě. Starším žákům, Mikuleckému Vlastimilu a Janu se tolik nedařilo a nepostoupili do finálové skupiny.“

„Výběrový turnaj mladších žáků do okresní základny – Džbánov u Vysokého Mýta 23. 9. 73

Turnaje se zúčastnilo 24 mladších žáků, naši dva. L. Chleboun skončil na 3. místě a M. Doubrava na 6. místě. Budou-li takto úspěšní i v dalším výběrovém turnaji, pak budou zařazeni do okresní základny, která má mít osm hráčů.“

„Výběrový turnaj mladších žáků do okresní základny – Džbánov u Vysokého Mýta 2. 12. 73

Druhého výběrového turnaje do okresní základny se zúčastnilo 36 chlapců. L. Chleboun postoupil až do finále, kde prohrál se Štěrbou z Ústí. M. Doubrava prohrál s Dejdařem ze Zhoře a skončil tak mezi nejlepšími 12 hráči.“

„Turnaj st. žáků – Ústí nad Orlicí 2. 12. 73

Z celkového počtu 31 hráčů se Jan Doubrava umístil na 9.–12. místě. Jan Mikulecký celkově na 12.–15. místě.“

„Turnaj tříčlenných družstev mladších žáků – Česká Třebová 8. 12. 73

Družstvo ve složení M. Doubrava, M. Holec a L. Chleboun porazilo ve finále družstvo Jiskry Litomyšle 5:4 a stalo se tak vítězem celého turnaje.“

„SHM starších žáků – Ústí nad Orlicí 23. 12. 73

Turnaje se zúčastnilo celkem 50 hráčů, z našich startovali Mikulecký Jan, Chaloupka Jiří, Mikulecký Vlastimil, Coufal Ladislav a Doubrava Jan. Mikulecký Jan a Vlastík vyhráli své skupiny a postoupili mezi posledních šestnáct.“

„SHM mladších žáků – Džbánov u Vysokého Mýta 23. 12. 73

Celkem se turnaje zúčastnilo 32 hráčů, z našich Doubrava Milan, Chleboun Ladislav, Holec Miloš a Kroulík Josef. Doubrava a Chleboun prohráli o postup do semifinále a skončili na 5.–8. místě.“

„Turnaj dvoučlenných družstev žáků – Džbánov u Vysokého Mýta 30. 12. 73

Turnaje se zúčastnilo 15 družstev, z našeho oddílu čtyři. Naše A družstvo Doubrava M. a Chleboun L. podlehlo v semifinále družstvu ze Sudslavi.“

„Turnaj žáků ve Sloupnici 12. 1. 74 dopoledne na sále U Chlebounů

Turnaj pořádal místní SSM za spoluúčasti našeho oddílu. Překvapila malá účast 13 žáků. Zřejmě nebyla využita řádná propagace zejména ve škole. Turnaj vyhrál Ladislav Chleboun před Janem Mikuleckým 60, Jiřím Chaloupkou a Milanem Doubravou. Soutěž útěchy vyhrál Vlastimil Mikulecký před Ladislavem Coufalem, Janem Mikuleckým 59 a Pavlem Chlebounem. Cenu pro nejmladšího účastníka získal Pavel Vencí.“

„Okresní přebor jednotlivců st. žáků – Ústí nad Orlicí 13. 1. 74

Startovalo 45 hráčů, našich pět. M. Doubrava prohrál ve druhém kole s naším L. Chlebounem a J. Mikulecký s Kunertem z Třešňovce. Ve třetím kole prohrál V. Mikulecký s Kubínem z Ústí a Chaloupka s Bauerem z Ústí. L. Chleboun prohrál o postup do semifinále s Kubínem. Ve čtyřihře pár J. Mikulecký – L. Chleboun vyřazen o postup do semifinále.“

„Krajský přebor jednotlivců ml. žáků – Pardubice 9. 2. 74

Umístění mezi téměř 140 chlapci a dívkami následující: Miloš Holec vyřazen v prvním kole. Milan Doubrava 17.–32. místo. Chleboun vyřazen o postup do čtvrtfinále krajskou jedničkou Flídrem z Tesly Pardubice.“ Ve čtyřihře Holec – Hylák (Sudslava), vyřazení v prvním kole. M. Doubrava – L. Chleboun vyřazení o postup do semifinále.

Dovolte mi připojit k tomuto přeboru svoji poznámku. Bohdana Flídra trénovala bývalá úspěšná československá reprezentantka a následně pak dlouholetá funkcionářka, trenérka i rozhodčí, Libuše Uhrová-Grafková. Reprezentovala Československo v letech 1952 až 1963. Debutovala na mistrovství světa v roce 1954 v Londýně. Následovalo dalších pět světových šampionátů v letech 1955, 1957, 1959, 1961 a 1963. Na mistrovství Evropy v letech 1958 a 1960 získala v soutěži družstev bronzové medaile. Zemřela v pátek 9. dubna 2021.

„Okresní přebor jednotlivců ml. žáků – Ústí nad Orlicí 24. 2. 74

Startovalo 41 chlapců – naši dva. M. Doubrava se probojoval mezi posledních osm. Tam vyřazen Cindřem z Č. Třebové. L. Chleboun vyřazen o postup do finále Bauerem z Ústí. Ve čtyřihře se naši hráči umístili na 3. místě. V mixu Doubrava – Kovářová (Ústí) postoupili mezi posledních osm. Chleboun – Slezáková (Ústí) na 3. místě.“

„Turnaj žáků ČSSR Orbis Praha – 13.–14. 4. 74

Za náš oddíl nominování okresním svazem Jan Mikulecký 60, Ladislav Chleboun a Milan Doubrava, který se však omluvil. Turnaj byl velmi silně obsazen, startovalo 280 hráčů a hráček z celé ČSSR. Ve starších žácích vyřazení oba naši borci ve 2. kole. V mladších Chleboun na druhém místě ve skupině a do finálové skupiny nepostoupil.“

„Meziokresní utkání žáků Ústí n. O. – Chruďim, hráno 27. 4. 74 v Ústí n. O.

Z našeho oddílu nominování L. Chleboun do A družstva ml. žáků, M. Doubrava do C družstva ml. žáků a J. Mikulecký do B družstva st. žáků. Všichni naši hráči si vedli dobře, oprávněnost nominace svým výkonem potvrdili a přispěli k celkovému vítězství nad Chruďimí 24:12.“

„Turnaj žáků – Jiskra Litomyšl v Aukční hale 18. 5. 74

Celkem startovalo 31 hráčů. M. Doubrava vyřazen ve druhém kole Dejdařem ze Zhoře. L. Chleboun vyřazen v semifinále domácím, stále se lepším Javůrkem.“

Jiří Javůrek z Litomyšle se později stal čs. reprezentantem. Patřil do silné generace výborných českých a československých hráčů osmdesátých a devadesátých let minulého století. Jeho největší úspěchy na „domácí scéně“ se zrodily v dresu Vítkovic, kde patřil řadu let k velkým oporám tohoto kdysi slavného ostravského klubu. Startoval mimo jiné i na ME v Praze v roce 1986.

„Turnaj Sokol Sloupnice 25. 5. 74 na sále U Chlebounů

Hráčů bylo pouze 15, ale kvalitních. Z našeho oddílu hráli M. Doubrava 62, J. Mikulecký 60, P. Chleboun 61, L. Chleboun 62, M. Dvořák 59 a Z. Motyčka 59. Mezi nejlepších osm hráčů postoupil pouze L. Chleboun. Ve čtyřihře M. Doubrava – L. Chleboun skončili třetí.“

Na třetím místě v útěse se na tomto turnaji umístil Věrek Valenta z Litomyšle. Pozdější výborný atlet, který získal 3× republikový titul v desetiboji a reprezentoval nás v této disciplíně na OH v Soulu v roce 1988.

TURNAJE MUŽŮ – SEZÓNA 1973–74

„Turnaj mužů v Dolním Třešňovci 4. 11. 73

Celková účast 20 hráčů. Z našeho oddílu se zúčastnili Král a Klusoň. Král dosáhl výborného úspěchu, když až ve finále podlehl J. Novotnému z Mistrovic. Klusoň obsadil druhé místo v soutěži útěchy. Oběma patří dík za dobrou reprezentaci oddílu.“

„Turnaj tříčlenných družstev mužů – Džbánov u Vysokého Mýta 25. 11. 73

Turnaje se zúčastnilo 15 družstev, Naše družstvo ve složení Ing. Vaněk, Král, Chamas a L. Chleboun st. úspěšně tažení v celém turnaji zakončilo finálovým vítězstvím nad Jiskrou Orlice 5:4. Celým turnajem bez porážky prošel Ing. Vaněk. Za skvělou reprezentaci oddílu patří dík všem čtyřem hráčům.“

„Silvestrovský turnaj mužů – Džbánov u Vysokého Mýta 31. 12. 73

Celkem se tohoto silvestrovského turnaje zúčastnilo na 50 hráčů velmi dobré výkonnosti. Za náš oddíl Král, Chamas, L. Chleboun ml. a L. Chleboun st. Nejúspěšnější Chamas vyřazen Pirklem ze Zhoře ve 4. kole o postup do semifinále.“

„Turnaj mužů Líšnice 2. 3. 74

Za účasti 50 hráčů celého okresu, hrajících okresní soutěž. Z našeho oddílu startovali Novotný, Chamas a L. Chleboun ml. Ve dvouhře bez většního úspěchu. Ve čtyřihře dosáhli naši Chamas – L. Chleboun ml. na vítězství. Ve finále porazili domácí pár Pokálený–Šeps.“

„Turnaj mužů, vesnických sportovců – Zhoř 21. 4. 74

Celkem startovalo 38 hráčů, z našeho oddílu Ing. Vaněk, Král, Chamas, Novotný a L. Chleboun st. Mezi posledních osm se nikdo neprobojoval.“

O tom, že jsme jako kluci prováděli i různé lumpárny, svědčí následující zápis v klubové kronice.

„Uhelná brigáda 24. 11. 73

Po rádné domluvě žákům, kteří jsou v podezření, že při tréninku manipulují p. Novotnému s kolem a odcizili klíče s brašny, nás mile překvapili účastí na uložení dovezeného uhlí. 27 q uhlí odklizeno za 1½ hodiny. Patří jim za to dík.“

Informace ze ZD Sloupnice

Dne 11. 3. 2022 se uskutečnila **VÝROČNÍ ČLENSKÁ SCHŮZE** našeho družstva, tentokrát již opět v sloupnické sokolovně, které se zúčastnilo 262 členů, zaměstnanců a hostů. Schůze schválila zprávy představenstva a kontrolní komise, technickou úpravu stanov, účetní závěrku za rok 2021, výplatu podílu na zisku a plán na rok 2022. Představenstvu uložila mimo standardní úkoly přizpůsobit hospodaření podniku zásadám strategického plánu ČR, ačkoliv jeho znění je nyní známé stále ještě pouze v hrubých obrysech. Je to další prvek nejistoty v již tak nejisté době. Stále neznáme zásady pro založení nové úrody, a včera již bylo pozdě...

JARNÍ PRÁCE jsme započali 27. února regeneračním hnojením ozimých obilovin. Následovala aplikace kejdy a digestátu. Zde bychom se rádi omluvili za nepohodlí, které jsme způsobili pracemi mimo obvyklou pracovní dobu. Aplikace kejdy je v tomto období nutná jednak vzhledem k naplnění jímek po zimě a současně krátkému jarnímu období, kdy ji lze, vzhledem k agrotechnickým lhůtám, provádět. Důležitým a zároveň i limitujícím faktorem těchto prací je počasí. Přes den byl terén na poli rozměklý a neumožňoval pohyb techniky, proto jsme byli nuceni využít i nočních nebo brzkých ranních hodin, kdy mráz vytvořil „škrakloup“, který umožnil aplikaci s maximálními ohleduplností k půdě. Setí jarního ječmene začalo 14. března, hrachu 21. března a cukrovky 22. března. Charakter březnového počasí jarním pracím zatím přeje, uvidíme, jak si letošní rok poradí s vláhou.

V rámci **AGROENVIRONMENTÁLNÍHO KROUŽKU** měli žáci ZŠ Sloupnice a ZŠ Němčice možnost 11. 2. navštívit Mléčnou farmu v Řetové. Program byl zahájen u krav a telátek, s kterými se děti rázem sezná-

mily, vtipně je pojmenovávaly a láskyplně hladily, přičemž jim byl zároveň představen život krav i každodenní práce na farmě. Děti také velice zaujal dojící robot, který si měly možnost prohlédnout přímo při dojení a na vlastní oči vidět, že je velkým pomocníkem farmy. V druhé části programu se žáci prostřednictvím otázek, pokusů a her dozvěděli od vedoucí mlékárny zajímavosti o A2 mléce, jeho zpracování v naší nové mlékárně a tradičních selských mléčných produktech, které si za odměnu mohli dle vlastního výběru odnést domů a posoudit tak jejich lahodnou chuť.

Firma Stavitelství Jokeš s.r.o. začala se stavebními pracemi **SKLADU BRAMBOR**. Proběhly bourací práce vnitřních přístavků a zdi, kde bude umístěna jednotka zajišťující optimální klimatické skladovací podmínky brambor. Dodavatelská firma začala i s výměnou střešní krytiny, která bude nově vykazovat lepší tepelně izolační vlastnosti.

Na prodejních našeho řeznictví probíhají ochutnávky produktů naší mlékárny, aby se naši zákazníci mohli lépe seznámit s kvalitou našich **A2 MLÉČNÝCH VÝROBKŮ**. 18. 3. proběhly na prodejně v Holicích, Lanškrouně, Svitavách a Vysokém Mýtě, následující týden pak v Litomyšli, a Chocni. Na přání zákazníků připravujeme i odpolední termíny.

Sledujeme situaci na Ukrajině. I my jsme nabídli svou pomoc, ubytovali jsme rodinu našeho ukrajinského zaměstnance a podílíme se i na dalších formách pomoci. Proběhlo jednání k přípravě stavby dálnice D35 na našem katastru v Němčicích. Bylo projednáno vymezení hranic pozemků pro vyhotovení geometrického plánu, který bude podkladem pro výkup pozemků.

VÍTE, ŽE...

Čeští chovatelé prasat patří mezi světovou špičku?! Přes některé zavádějící informace o nekonkurenceschopnosti českých chovů jsou v celosvětovém srovnání InterPIG čeští chovatelé na pátém místě v přírůstku ve výkrmu, stejně jako v počtu odstavených selat. Problém bude jinde: v rozdílné podpoře zemědělců a potravinářů v jednotlivých státech. Např. zřejmě jediným státem, kde rostou stavy prasat, je Španělsko. Tento stát vzhledem k tomu, že je majitelem distributora elektřiny, poskytuje slevy z dnešních závratných cen elektrické energie na nákladovou úroveň jak pro své občany, tak firmy. Možná i proto se vyplatí vozit vepřové maso do Čech přes vzdálenost cca 2 500 km... (SCHP, ZDS)

▼ **ING. JAROSLAV VAŇOUS**
PŘEDSEDA DRUŽSTVA

Ochutnávky mléčných A2 produktů ze Sloupnice

V prodejních našeho řeznictví probíhají ochutnávky produktů naší mlékárny, aby se naši zákazníci mohli lépe seznámit s kvalitou a lahodnou chutí našich výrobků vyráběných z **certifikovaného A2 mléka**. Rádi byste také ochutnali některý z našich produktů? Sledujte datумы příštích ochutnávek na webu, facebooku nebo instagrau.

A2 mléko je kravské mléko ve své nejpůvodnější a nejpřirozenější podobě - je od krav, které nebyly šlechtěné.

Naše výrobky z A2 mléka jsou:

- ◆ certifikované – zaručen 100% obsah pouze A2 mléka
- ◆ lépe stravitelné – výborné pro ty, kdo mají po konvenčním mléku křeče, nadýmání a další problémy
- ◆ poctivé a lahodné - mléko po dojení neprochází žádným odtučněním, ani homogenizací
- ◆ šetrně pasterované
- ◆ čerstvé - přímo z farmy do našich obchodů
- ◆ ručně a s láskou zpracovávané našimi mlékařkami
- ◆ všechny naše výrobky můžete zakoupit:
  - ◆ v prodejním okénku v minimlékárně v Řetové, každý čtvrtek od 15 do 17 hodin, platba pouze v hotovosti
  - ◆ v prodejních Řeznictví Sloupnice
  - ◆ ve vybraných prodejních KONZUM
  - ◆ a v některých vietnamských prodejních potravin

a2
mléko

www.zd-sloupnice.cz

Zlepšení kvality ovzduší v obcích

Od 1. 9. 2022 nesmí být provozovány nevyhovující kotle na tuhá paliva zařazené do emisní třídy 1 a 2, které slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a které nejsou navrženy rovněž pro přímé vytápění místa instalace.

I. Jak poznám, že mám nevyhovující kotel?

- Na štítku kotle bude uveden údaj o emisní třídě 1 nebo 2.
- Na štítku kotle nebude uveden žádný údaj o emisní třídě.
- Obrátím se na odborníka na kotle nebo na kominíka např. na <https://ipo.mzp.cz>

II. Jaký mi hrozí postih a jak se mu vyhnout?

- Obecní úřad obce s rozšířenou působností Vám po 1. 9. 2022 může za provoz nevyhovujícího kotle udělit pokutu až 50 000,- Kč.

Dobrou zprávou je, že pokud podáte nejpozději do 1. 9. 2022 žádost o dotaci, prodlouží se Vám lhůta na výměnu kotle o 1 rok!

III. Kdo a kde může žádat o dotace?

Nízkopříjmové domácnosti, důchodci se starobním důchodem, nebo invalidním důchodem 3. stupně.

Kotlíkové dotace

- Žadatel musí být vlastníkem, nebo spoluvlastníkem nemovitosti, tedy rodinného nebo bytového domu, bytové jednotky nebo trvale obývaného rekreačního objektu.
- Žádosti se budou přijímat elektronicky s následným dodáním vytištěné žádosti včetně vytištěných příloh na oddělení programové pomoci na **Krajském úřadě Pardubického kraje, Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice ve II. čtvrtletí roku 2022.**

Ostatní domácnosti

Nová zelená úsporám

- Žádosti podává žadatel nebo jím zmocněná osoba elektronicky na www.novazelenausporam.cz.
- Pro konzultace lze využít krajská pracoviště **Státního fondu životního prostředí ČR, popř. bezplatnou infolinku 800 260 500.**

Pamatujte, že výměna kotle nestačí, je potřeba se o něj také řádně starat!

Mgr. Lucie Angelová lucie.angelova@pardubickykraj.cz
 Ing. Eva Izáková eva.izakova@pardubickykraj.cz
 Ing. Jana Nováková jana.novakova@pardubickykraj.cz
 Ing. Ivana Musilová ivana.musilova@pardubickykraj.cz
 Bc. Lenka Vondrová lenka.vondrova@pardubickykraj.cz
 Bc. Petra Koblížková petra.koblizkova@pardubickykraj.cz
 Mgr. Klára Skřivánková klara.skrivankova@pardubickykraj.cz
 Ing. Petra Kodytková petra.kodytkova@pardubickykraj.cz

SMOKEMAN ZASAHUJE!

Vzdělávací show o tom, jak správně (ne)topit

U nás se dozvíte:

- Co nejvíce ovlivní váš kotel a jak lépe topit?
- Jak si doma stanovit vlhkost dřeva a účinnost kamen?
- A mnoho dalšího...

Pro děti: funkční modely, pokusy a soutěže

<https://vec.vsb.cz/smokeman>
kontakt: smokeman@vec.cz

populár

Úcta k lidskému životu

Žijeme v nelehké době a zřejmě i ve chvíli, kdy bude vycházet toto číslo PeIMelu, nenaštane ještě klid zbraní na válkou sužované Ukrajině, i když bychom si to všichni jistě toužebně přáli. Válka totiž ukazuje, jak daleko jsou někteří lidé schopni zajít v pohrdání lidskými životy. Nejsm žádný naivní pacifista a považuji ozbrojený odpor Ukrajinců proti neospravedlněné agresi nařízené vedením Ruské federace za spravedlivou věc. Nechci se zde ale zabývat jen nějakými analýzami, kterých je denně v médiích nepřeberné množství. Rád bych poukázal na nekriticky přijímané postoje k lidskému životu v naší společnosti, které považují za velmi problematické. Jedná se o úctu k lidskému životu jako takovému.

Jistě, zcela pochopitelně a oprávněně nás děsí zpráva ze země sužované válkou, kde umírají nevinní lidé. Možná nás ale nenapadne, že podobné věci se dějí i v naší zemi a v dalších státech tzv. „civilizovaného“ světa, když jsou zabíjeni nevinní lidé při tzv. potratech a eutanáziích. Vše se zabalí do hávu exaltované, bezbřehé a ničím nelimitované moderně chápané svobody a pak už je všechno dovoleno. V médiích se nám ukazují obrázky z demonstrací v Polsku, kde pro-potratová lobby mává transparenty „My body – my choice“ a naše média prezentují polské zákony jako pozůstatek středověku. Ve vši té šílené snaze budovat kulturu smrti je samozřejmě mnoho skryté manipulace a lži. Na prvním místě je otázka názvosloví. Spontánní potrat je nikým nechtěný a je to často bolestná zkušenost. To, co se ale chápe pod pojmem „potrat“, je něco jiného, totiž drastickým zásahem ukončený lidský život – zabití člověka, chcete-li. Počatý plod je už od počátku (první buňka – zygota) zcela originální díky své genetické informaci a obrovské vitalitě, pohybuje se v tekutině

a když se dostane do kontaktu s buněčnou tkání v děloze matky, musí oklamat její imunitní systém, který ho chápe zcela správně jako něco, co není součástí těla matky. Pro-potratová lobby má pravdu, že žena má právo nakládat sama se svým tělem, ale lživě tento slogan aplikuje na počatý plod, který součástí jejího těla není.

Bohužel v naší společnosti jsou „mainstreamovým“ myšlením indoktrinováni už žáci ZŠ, a to nejen v otázce „potratů“, ale i v otázce tzv. „eutanázie“. Takové jednání považují za naprostou lidskou nezralost pedagogů, kteří si neuvědomují, že tito žáci dosud nemohou ani plně chápat hodnotu a krásu lidského života, natož pak rozumět umírání a smrti. Pojem „eutanázie“ znamená v řečtině „dobrá smrt (eu-thantos)“. Opět manipulace a lež. Cožpak nějaká smrt může být dobrá? Dobrý je život, smrt dobrá není. Argumentace „pro“ vždy začíná příkladem starých a nesnesitelně trpících lidí (i jejich zabíjení či asistované sebevraždy jsou samozřejmě eticky nepřijatelné), a když jsou přijaty příslušné zákony, situace se posune postupně až k možnosti dětí a adolescentů, kteří mohou požádat „o smrt“ bez souhlasu rodičů (viz příklad země typu Belgie a Nizozemí).

Píši toto vše proto, abychom se dokázali radovat z daru života. Nejvýznamnějším dnem Velikonoc není Velký pátek, kdy slavně památku umučení našeho Pána Ježíše Krista (i když i tento den prožíváme v tichém rozjímání nad tím, jak veliká je Boží láska ke každému z nás), ale Neděle Zmrtvýchvstání Páně, jejíž slavení začíná po setmění v noci, která předchází, neboť to je dle židovského i křesťanského chápání začátek nového dne.

Požehnané a radostné Velikonoce Vám všem přeje

➤ **P. ThLic. RNDr. TOMÁŠ RESCHEL, Ph.D., FARÁŘ**

Redakční poznámky

- * Články a fotografie zasílejte v elektronické podobě.
- * Příspěvky, prosíme, zasílejte nejpozději do dne uzávěrky příštího čísla. Nemůžeme zaručit, že příspěvky dodané po datu uzávěrky, budou otištěny.
- * Své příspěvky konzultujte s dostatečným časovým předstihem s redakcí. Redakce si vyhrazuje právo výběru jednotlivých příspěvků.
- * Cena za otištění inzerátu je 200 Kč pro místní, 500 Kč pro ostatní.

Příspěvky, připomínky a dotazy zasílejte na adresu
pelmel@sloupnice.cz

Uzávěrka příštího čísla Sloupnického PELMELU je 20. května 2022.
Další číslo Sloupnického PELMELU vyjde 10. června 2022.

Sloupnický PELMEL je časopis obce Sloupnice. Vychází šestkrát ročně.
Vydání 2. čísla 24. ročníku: **14. dubna 2022.**
Místo vydání: Sloupnice 196, IČ: 038 130.
Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury: MK ČR E 12832.
Náklad 350 výtisků. Cena 5 Kč.

Redakce: **Martin Škeřík, Tereza Štochlová, Jaroslav Novák**
Grafická úprava (mimo inzerce): **Petr Bartoň**
Tisk: **Tiskárna Osík**